

IN MEMORIAM. EL MAS DE CERCÓS. L'ALEIXAR. EL CAMP JUSSÀ DE TARRAGONA

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

El Raul Pastó Ceballos retratava el runam esfereïdor del que fou la gran masia de Cercós , situada en un replà una mica alterós, vora el camí de carro de l'Aleixar a Castellvell i davant de la riera de Salvià.

[Patrimoni Gencat](#) ens els descriu com un edifici molt espaiós , en el que malgrat les reformes, es mantenen indicis d'antiguitat. Planta rectangular, obra de paredat. Sembla que l'Isidre Pàmies i Borràs, àlies Cercós (l'Aleixar, Baix Camp, 16 de desembre de 1843 - la Mussara, Baix Camp, octubre de 1873), feu construir mines i passos secrets, com a sortides d'urgència del mas. Probablement fou el moment en que la casa es feu encerta manera forta.

El més interessant de l'edifici vell són les golfes, obertes amb una sèrie d'arcs rodons correguts, la major part d'ells cegats amb maons, fets amb rajoles.

Sota l'arrebossat es veu el parament, de paredat en la part inferior i de rajola en l'alta, sota el ràfec de poca volada, que s'ha mantingut en l'ampliació gran feta a la esquerra de la porta, d'arc rodó.

No consta l'advocació de la capella de la casa, com és mal costum en aquests temps en que de l'acció mecànica del copiar/pegar en diuen fer investigació històrica. Farem consulta [al Centre de Documentació de Cultura Popular i Religiosa de Catalunya \(Arxiu Gavín\)](#), i per descomptat cridem des de coneixercatalunya@gmail.com a qualsevol persona i/o entitat, a col·laborar per recuperar la història de la casa.

Intuïm que la opció política que defensaven els propietaris, explica – encara que no justifica - l'estat d'incúria i abandó de la masia, i àdhuc la manca de dades històriques.

Recordem que fins a 1978 l'excusa que les Administracions Locals esgrimien davant la manca de Catàlegs patrimonials, era que el 'régimen' - es referien així a la dictadura del general Franco – posava pals a les rodes; el sàtrapa moria 'oficialment' a Madrid, el 20N de 1975, i quasi 45 anys després, la situació pel que fa a la documentació del patrimoni històric és la mateixa. Fa pudor, oi?.

Tarragona ostenta el tristíssim rècord de tenir indocumentat el major nombre de masies de Catalunya. Cal reconèixer aquí la displicència absoluta de bona part dels polítics 'professionals' que hem patit, i patim durant aquest període que s'entesten en qualificar com democràtic.

Està clar que la Catalunya 'moderna' – com diuen els entesos - té poc a veure, quasi res, si som sincers, amb la que desenvolupava un dret civil 'diferenciat', que regulava un món bàsicament agrícola, en el que la masia era la 'unitat de producció familiar indivisible'.

És del tot evident que a mesura que s'ampliava el ventall d'activitats econòmiques, s'anava reduint la importància d'aquestes 'unitats de producció familiar indivisibles', fins a esdevenir anacròniques de forma general a partir de la segona meitat del segle XX.

Altrament criteris com ' el comerç de proximitat', ' la producció sostenible', i fins el concepte mateix de ' fer país' – compra a casa, ven a casa i faràs casa – , topaven amb el sistema de producció capitalista, que té com a objectiu únic el benefici econòmic en el termini més curt possible.

Tothom té coll avall, de forma expressa o tàcita que el present que patim, ens l'hem guanyat 'col·lectivament', oi?.

Quan a l'origen el topònim, i la "justificació" de l'escut heràldic, l'ala de gules dels [Alemany](#), senyors de Guimerà, a la comarca de l'Urgell.

<http://www.aleixar.altanet.org/el-poble-el-municipi/historia-i-tradicions/el-nom-i-lescut>

http://historiesaleixar.blogspot.com/2015/07/les-masies-josep-pamies-i-miguel_8.html

<https://blocs.tinet.cat/lt/blog/racons-de-mon/category/178/general/2014/11/05/el-mas-de-cerc-s-a-l-aleixar>

<https://www.dipta.cat/RBIV/biblioteca/guiaaleixar/files/assets/common/downloads/aleixar.pdf>

<http://www.albiol.info/isidre-pamies-i-borras-cercos/>

Malgrat la tristíssima situació que patim a dia d'avui es del TOT RECOMANABLE la visita de l'Aleixar, del Camp jussà de Tarragona,, de Catalunya, ara que encara és possible.

Eviteu-ho coincidir amb [els Borbons](#), i feu-ho amb totes les mesures de seguretat, mascareta, distància ,... eviteu fer-vos mal, perquè com deien a bombo i plateret – i amb gran alegria - , els presumptes malfactors , Daniel de Alfonso Laso (Madrid, 1964) i Jorge Fernández Díaz (Valladolid, 6 d'abril del 1950) la sanitat catalana està a la U.V.I.

<https://www.lavanguardia.com/politica/20160622/402690747904/fernandez-diaz-grabaciones-sistema-sanitario-d-e-alfonso.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=Fd9tc663vW8>

El tema no mereixia en el seu moment l'atenció d'un sistema judicial embrancat en qüestions del tot alienes al dret i la justícia.

Està clar però, que ja per acció, ja per omissió, bona part de les víctimes de Catalunya potser ENCARA VIURIEN, oi?

Sembla que caldrà esperar que sigui la justícia divina la que se'n ocupi, oi?.

Maleits !